

07.09.2021

Cine de verano
Cinema a la fresca

-

21.00 h

Ses Voltes

Palma de Mallorca

FICHA TÉCNICA

-

Título: Les Vies d'Albert Camus
Duración: 98 minutes
Director: Georges-Marc Benamou
Productora: Siècle Productions
Voces en off: Philippe Torreton y Chloé Réjon
Música: Gréco Casadesus
Subtítulos: Mathilde Grange y Samuel Carreras

FITXA TÈCNICA

-

Títol: Les vies d'Albert Camus
Durada: 98 minuts
Director: Georges-Marc Benamou
Productora: Siècle Productions
Veus en off: Philippe Torreton i Chloé Réjon
Música: Gréco Casadesus
Subtítols: Mathilde Grange i Samuel Carreras

SINOPSIS

—
¿Cómo acercarse a Camus? Como el más íntimo, el más leído y el más querido de los grandes escritores, el compañero de toda una vida, el «hermano de los hombres», el que ha sido y el que sigue siendo, generación tras generación.

Como un héroe o antihéroe. Como un ser universal, en cualquier caso. El espejo de nuestras revueltas, de nuestros desamores. Un destino al que nos apegamos. Pocos son los escritores que logran crear obras vitales, como Voltaire, Tolstoi o Hemingway.

En él todo está tan inextricablemente entrelazado: felicidad y tragedia; miseria y gloria; los homenajes febriles tanto como el silencio desesperado sobre Argelia de los últimos años. El dandi mediterráneo tanto como el huérfano tuberculoso de Belcourt.

Su vida debe ser tratada de esta manera, en su doble vertiente de aventura humana y construcción de una gran obra.

Una carrera, hacia la felicidad, hacia lo trágico. Una vida difícil, intensa y desgarrada. Un destino interrumpido. Un héroe fulminado por un rayo. Así describiremos a Camus. Con toda su humanidad, solar y atormentada. Debemos hacer que este héroe viva, escuche, se mueva y seduzca. De ahí la necesaria crudeza de imágenes suyas, gracias a las mejores fuentes públicas y privadas, para reconstruir en este documental aquella época.

Todo nos une a este huérfano, hijo de una ama de casa sorda y salvado por un profesor ejemplar. Es una fábula republicana verídica.

Para mostrarlo, ha sido necesario mezclar archivos raros con películas de aficionados en color, restaurando esta vida de la «Argelia francesa», de baños en el mar, de deportes, de paseos de la gente refinada por el paseo marítimo de Orán, y contar esta juxtaposición de dos mundos, el europeo y el musulmán, que, para gran disgusto de Camus, no se mezclaban.

Una vida de lucha, una vida de rebeldía que se contará a través de archivos filmados, más numerosos después de la guerra, los enfrentamientos entre Camus y su mundo: Sétif, Hiroshima, Gulag, la pena de muerte, el asunto húngaro...

SINOPSI

—
Com acostar-se a Camus? Com el més íntim, el més llegit i el més volgut dels grans escriptors, el company de tota una vida, el «germà dels homes», el que ha estat i el que és, generació rere generació.

Com un heroi o antiheroi. Com un ésser universal, en qualsevol cas. El mirall de les nostres revoltes, dels nostres desamors. Un destí al qual ens aferram. Són pocs els escriptors que aconseguen crear obres vitals, com Voltaire, Tolstoi o Hemingway.

En Camus tot està inextricablement entrelaçat: felicitat i tragèdia; misèria i glòria; els homenatges febrils tant com el silenci desesperat dels darrers anys sobre Algèria. El dandi mediterrani tant com l'orfe tuberculós de Belcourt.

La seva vida s'ha de ser tractar d'aquesta manera, en el seu doble vessant d'aventura humana i construcció d'una gran obra.

Una carrera, cap a la felicitat, cap a la tragèdia. Una vida difícil, intensa i estripada. Un destí interromput. Un heroi fulminat per un llamp. Així descriurem Camus. Amb tota la seva humanitat, solar i turmentada. Hem de fer que aquest heroi visqui, escolti, es mogui i sedueixi. D'aquí la necessària cruesa d'imatges seves, gràcies a les millors fonts públiques i privades, per reconstruir en aquest documental aquella època.

Tot ens uneix a aquest orfe, fill d'una mestressa de casa sorda i salvat per un professor exemplar. És una rondalla republicana verídica.

Per mostrar-ho, ha estat necessari barrejar arxius rars amb pel·lícules d'aficionats en color, restaurant aquesta vida de l'«Algèria francesa», de banys a la mar, d'esports, de passeigs de la gent refinada pel passeig marítim d'Orà, i comptar aquesta juxtaposició de dos mons, l'europeu i el musulmà, que, per a gran disgust de Camus, no es barrejaven.

Una vida de lluita, una vida de rebel·lia que es contarà a través d'arxius filmats, més nombrosos després de la guerra, els enfrontaments entre Camus i el seu món: Sétif, Hiroshima, Gulag, la pena de mort, l'afer hongarès...

Rebelarse es para él una forma de luchar contra el Absurdo, el mal del alma humana.

Su vida es la de un intelectual en acción, siempre. Desde de su entrada en escena con el escándalo provocado en 1939 por su serie de artículos «Misèria en Cabília», publicados en Alger républicain. Un visionario. El asunto de Argelia inaugura su vida como escritor, al igual que la cerrará de nuevo veinte años después, en vísperas de la gran contienda que tanto temía.

Lo que hace a Camus tan universal y tan popular es precisamente que, a pesar de su vida de escritor ilustre —y a diferencia de Sartre—, siguió siendo un hijo del pueblo, incluso ataviado de Premio Nobel. Amante de la vida, del sol, del fútbol, miembro fiel de esos pocos clubes en los que reinaba esa fraternidad con los árabes, como el «Club des Joyeusetés d'Oran».

También como amante de las mujeres, porque aquí se encontró igualmente dividido entre su familia oficial, que nunca abandonó, y algunas grandes pasiones, como con María Casares, a quien conoció en 1944. Esta dimensión del goce dionisiaco estará presente en la historia en imágenes. Camus, es también una particular idea de glamur.

Este «Camus» no es un película sobre un intelectual, ni la hagiografía de un hombre de mármol. Intentaremos contar la historia de Camus como un hombre justo del siglo XX, con sus éxitos y sus dudas; sus orígenes miserables y su gloria; su libertad que siempre contradice los órdenes establecidos. Camus, como héroe frustrado, por su muerte prematura a los 46 años.

Rebel·lar-se és per a ell una manera de lluitar contra l'Absurd, el mal de l'ànima humana.

La seva vida és la d'un intel·lectual en acció, sempre. Des de la seva entrada en escena amb l'escàndol provocat el 1939 per la seva sèrie d'articles «Misèria a Cabília», publicats a Alger Républicain. Un visionari. L'afer d'Algèria inaugura la seva vida com a escriptor, tal com la tancarà de nou vint anys després, a la vigília de la gran disputa que tant temia.

El que fa que Camus sigui tan universal i tan popular és precisament que, malgrat la seva vida d'escriptor il·lustre —i a diferència de Sartre—, va continuar sent un fill del poble, fins i tot abillat de Premi Nobel. Amant de la vida, del sol, del futbol, membre fidel d'aquests clubs escassos en els quals regnava aquella fraternitat amb els àrabs, com el Club des Joyeusetés d'Oran.

També amant de les dones. En aquest aspecte es va trobar igualment dividit entre la seva família oficial, que mai no va abandonar, i algunes grans passions, com María Casares, a qui va conèixer el 1944. Aquesta dimensió del gaudi dionisiac és també present en aquesta història en imatges. Camus és també una particular idea de glamur.

Aquest «Camus» no és un pel·lícula sobre un intel·lectual, ni l'hagiografia d'un home de marbre. Intentarem contar la història de Camus com la d'un home just del segle XX, amb els seus èxits i els seus dubtes; els seus orígens miserables i la seva glòria; la seva llibertat, que sempre contradiu els ordres establerts. Camus, l'heroi frustrat a causa de la seva mort prematura a 46 anys.